

Časopis Domova pro seniory Havlíčkův Brod

příspěvkové organizace Kraje Vysočina

podzim 2021

Husova A

Husova B

Břevnice

Píseň o slabikáři

*Zní opět staré vzpomínky,
nikdo jim neodolá.*

*Jde chlapec vedle maminky
a už začíná škola.*

*Slabikář vidím v duchu zas
s obrázky Alšovými.*

*Bože bylo tam tolik krás,
jež dávno zapadly mi.*

*Neskáče pes už přes oves,
jak tenkrát v písničke skromné,
větříček sice foukal dnes,
neshodil hruštičku pro mne.*

*Tak jenom napadlo dneska mi,
jak jsem v té knížce čítal,
čas letěl nad těmi deskami,
já roky nepočítal.*

Jaroslav Seifert

Vážení přátelé,

na úvod dalšího čísla našeho časopisu mi dovoluji pár slov.

Již několik let usilujeme o půdní vestavbu na budově Husova A, která by nám zvětšila kancelářské prostory, vznikla by tam velmi potřebná jednací místnost a přibyl by malý venkovní výtah do všech podlaží, který by pomohl ve chvílích, kdy jediný výtah v této budově z nějakého důvodu nejede.

Máme v tuto chvíli příslib finančních prostředků, ale k realizaci zřejmě dojde až v příštím roce. Způsobí nám to trochu potíží v provozu, přece jenom se bude jednat i o prašné bourací práce, ale doufám, že benefit z této vestavby převáží nad obtížemi, které budeme muset vydržet.

Dále opakovaně jednáme s naším zřizovatelem o budoucnosti objektu ve Břevnici. Tento objekt již nesplňuje materiálně technické standardy současnosti, a tak se zabýváme otázkou, jak ve Břevnici dál. V minulých letech byla zpracována studie na výstavbu nového objektu na stávajícím pozemku s kapacitou necelých 50 lůžek. Naš zřizovatel ve spolupráci s námi zvažuje i jiná řešení, tak uvidíme, jak se situace nakonec vyvine.

Jsem velmi ráda, že již máme čas i na běžné provozní a pracovní věci a že nemusíme stále jen řešit problematiku epidemiologické situace.

Po proběhlém výzkumu v našem zařízení, který sledoval výše protilátek u klientů a zaměstnanců, se zdá, že jsme ve velké míře chráněni proti těžkým průběhům onemocnění Covid 19 a tak doufáme, že očekávaná podzimní vlna proběhne v relativním klidu a nijak zásadně nás neohrozí.

Přeji všem hezký zbytek léta, teplý podzim, hodně sluníčka, zdraví a dobrou náladu!

Hana Hlaváčková

Aktuality z našich domovů

Husova B - DZR

To nám krásně začalo léto, tak nějak sladce. Přijeli za námi až z Ostravy, abychom ochutnali čokoládové produkty ze Švýcarska, Francie a Belgie.

Hned druhý den v červenci jsme navštívili Zoologickou zahradu v Jihlavě. I když nebylo hezké počasí, viděli jsme spoustu zvířat a dozvěděli se, jaké novinky nás čekají a jaké přírůstky v zoologické zahradě mají.

Zúčastnili jsme se komentovaného krmení tuleňů a viděli jsme, co tuleni dokážou. Nejlepší byla zvířata, která dobře známe. Podívali jsme se, jak se daří tygříkovi, kterému jsme přispěli tento rok na krmení.

Tak to je on, krasavec

A víte, že v Číně a Indii je želva často nedotknutelným patronem všech chrámů? V této části světa je nejvyšší koncentrace želvích příběhů a mýtů. Je to jediné ze čtyř tzv. božských zvířat, které prokazatelně existuje.

Komentované krmení a naše krmení ovcí

Po delší odmlce za námi přišli a zaspívali Kája a Pája. Společně s nimi jsme si zaspívali známé lidové písničky. Vždy, když přijdou, hrají a nejsou k zastavení.

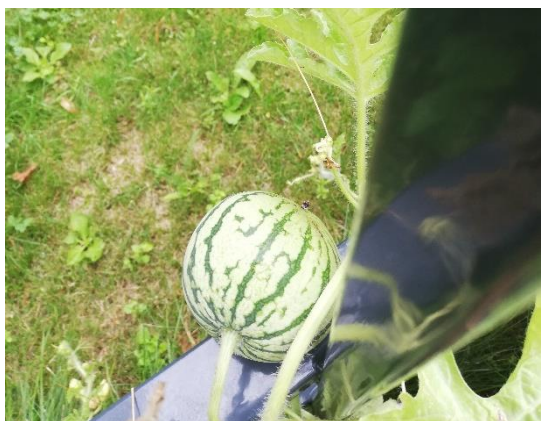
Zahráli jsme si oblíbenou televizní soutěž Kufr, prověřili jsme vědomosti, zasmáli při předvádění pantomimy a poznávali jsme předměty starší i nové. Hráli jsme o hodnotné ceny, a proto byla snaha veliká.

Muži hrají ruský kuželník, ženy zase cvičí s míči nebo s padákem a myslím, že nám ten čas společně pěkně ubíhá.

Na zahradě jsme vypěstovali rajčata, cukety a dokonce i melouny. Cukety jsme grilovali nebo přidali do bramboráku. Také jsme upekli cuketový koláč.

Rozkvetly květiny na terasách, klienti si zde rádi posedí a za slunečného počasí vypijí na terase kávu.

A nakonec jsem si nechala Duo Ruggieri. Nejdřív jsem se trochu obávala reakcí klientů, ale pak jsem byla velmi mile překvapena. Duo Ruggieri nadchlo všechny přítomné. Krásný hlas tenoristy původem z Itálie Giancarla Ruggieriho a ladné pohyby jeho manželky, klasické baletky Soni Ruggieri, okouzly každého v plně obsazené hale. Ta se na hodinu proměnila v koncertní sál.

Senioři si mohli vychutnat známé italské, francouzské a španělské písně, americké písně známé z filmového plátna, operetní árie, neapolské populární písně, či ukázky vážné hudby. Ke zpěvu tančila paní Soňa. A ohlasy klientů?

„Velice se mi líbily tyto písně a doprovod baletky. Jsme tu zvyklí na jiný žánr, ale toto předčilo moje očekávání. Byli jsme jako v La Scale.“

Husova B DPS, U Panských

Vážení čtenáři našeho časopisu,

léto se pomalu chýlí ke konci a současné počasí už spíše připomíná podzimní dny, ale věřím, že snad přijde babí léto a sluníčka si ještě trochu na terasách nebo venku užijeme. Během letních měsíců jsme se pomalu začali vracet k běžnému režimu - k akcím a aktivitám, na které jsme tu byli zvyklí. Na naše oddělení se po mateřské dovolené pomalu vrací aktivizační pracovnice Iveta Malinová, která s námi pobyla v měsíci červnu a v září se vrátí už natrvalo.

Klienti si velmi oblíbili každé úterý pobyt ve Snoezelenu, s pravidelností tam dochází několik klientů, kteří relaxují na masážním křesle s příjemnou hudbou. V červnu jsme zavítali na ukázkou dravců pana Kunce ze stanice v Pavlově, kterého známe už z budovy U Panských. Během měsíce července jsme cestovali po světě – pomocí slepých map klienti hádali, o jaké státy se jedná, jaké je hlavní město, společně si povídali, zda v dané zemi byli a co si všechno pamatují. Opět jsme zahájili filmový klub, tentokrát si klienti přáli shlédnout film Černobyl. Sestřička Ladka Vebrová přinesla ze své zahrádky bylinky, a tak jsme poznávali, o jakou bylinku se jedná a jak ji lze v domácnosti využít. Zahráli jsme si také šoupanou a opět jsme zahájili narozeninové posezení s klienty v bufetu, oslavenci si pochutnali na kávě a zákusku.

Během letních dnů si naši obyvatelé rádi poseděli na terasách, které krásně kvetou. Je to velká zásluha naší paní uklízečky Hanky Šemíkové, která se o kytičky stará, za to jí moc děkujeme. Posezení je opravdu moc příjemné.

Doufám, že i měsíc září nám přinese ještě hezké počasí, abychom načerpali hodně slunečních paprsků před nadcházejícím podzimem.

Od Panských Jitka Piskačová, sociální pracovnice

Břevnice

Ježíškova vnučata poslala do Břevnice poníky

17. června se tu uskutečnila krásná akce. Přijela sem paní chovatelka se dvěma poníky, které si naši klienti mohli pohladit, česat, prohlédnout pomůcky k péči o koně, koníci se věnovali klientům na zahradě i u lůžka. Vyšlo nádherné počasí a za tento dar Ježíškovým vnučatům opravdu mnohokrát děkujeme.

Nejen obyvatelé v Domově ve Břevnici se potěšili s poníky. Z Havlíčkova Brodu, z Husovy také dorazili klienti a obdivovali krásná zvířata.

Naše každoroční tradice - výlet do ZOO Jihlava 😊

Když nám počasí přeje, tak si na zahradě uděláme krásnou neděli s táborákem.

A jedeme dál... Božejáci a skvělý zážitek!

Rozhovor s kaplanem Petrem Soukalem

Pan kaplan Petr Soukal odchází do Říma studovat. Na podnět našich klientů jsme společně vytvořili tento rozhovor. Přejeme mu hodně úspěchů ve studiu a budeme rádi za nové sdílené informace z Říma. Petře, moc děkujeme za spolupráci.

Kde ses narodil?

Narodil jsem se v Chrudimi, jsem nejstarší ze čtyř dětí, mám ještě dva bratry a jednu sestru, a protože sestra Liduška se narodila hned za mnou, byla výhodou pro maminku, která ji vždy instruovala, co nám má dát k jídlu, jak se má o nás postarat.

Čím jsou tvoji rodiče?

Tatínek pracuje v Chotěboři jako správce sítě a programátor, maminka je úřednice na Katastrálním úřadě v Chrudimi.

Jak jsi prožíval svoje dětství?

Na svoje dětství moc rád vzpomínám a jsem za to Pánu Bohu vděčný, protože to je velký dar mít takovou rodinu, jakou já jsem dostal.

Do školky jsem nechodil, protože školku jsme měli doma, pořád se někdo objevoval, pořád někdo přicházel, takže pokud si dobře pamatuji, do školky chodil jen nejmladší bratr, který by zůstal doma sám a neměl by si s kým hrát. Maminka s námi zůstala doma.

Také moc rád vzpomínám na svoje prarodiče, kteří bydleli na vesnici, a protože my jsme bydleli v paneláku, tak mne fascinovala dílna, zahrada, příroda, která byla jiná než v Chrudimi, takže moje dětství se neslo ve znamení skvělých rodičů, skvělých sourozenců a skvělých prarodičů. Co víc si přát?

Měl jsi jako kluk nějaký sen o svém povolání, čím jsi chtěl být nebo jsi byl předurčen k nynější profesi?

Jsem z věřící rodiny, pro nás bylo normální, že jsme se společně modlili ráno i večer, v neděli chodili do kostela, to patřilo k rytmu naší rodiny.

Měl jsem spoustu klukovských snů, hrozně rádi jsme si hráli s legem, bavilo by mne vymýšlet další modely a dodnes, když je příležitost, neodmítnu na žádné

návštěvě si s legem stavět a pohrát si. Chtěl jsem být opravář, montér, bavila mne elektronika, která byla vyřazená z provozu a bylo ji možno rozdělovat, montovat, taky jsem toho moc neopravil, ale hodně rozmontoval.

Měl jsem vzor ve strýci, který vyráběl taková „udělátka“ do auta pro postižené lidi, aby mohli být samostatní.

Ptal jsem se ho, zda se mám stát opravářem nebo farářem?

Odpověděl mi: „To máš jedno, opravář dává dohromady mašiny a farář ukazuje lidem cestu, jakou se mohou dát.“

Ale ta vize, sen stát se knězem mne napadla už hodně, hodně dávno.

Byl jsi hodné dítě, nebo jsi také zlobil?

Spíš jsem byl dítě hodné, ale s kamarádem jsme rádi hráli šachy, a když přišel spolužák a strčil nám schválně do šachovnice, tak jsem se i popral... za důstojnost šachové hry.

Měl jsi na škole opravdového kamaráda?

To jsem neměl, na farnosti nebyl nikdo ke mně blízky věkem, tak jsme chodili ven společně s ostatními dětmi. Byl jsem smutný, že nemám opravdového kamaráda a mamka mi říkala, že je potřeba se za tyto věci modlit.

A na střední škole jsem potkal kluka, který byl o pět let starší, ale zjistili jsme, že máme spoustu společných zájmů. Je věřící a myslím si, že jsem našel přítele, se kterým překonáme vše. Prožili jsme spolu mnoho a věřím tomu, že naše přátelství nic nezničí. On dokončil vysokou školu, já střední, společně jsme se dali na studia teologie. Studovali jsme v Olomouci, Praze a pak nás pan biskup poslal na studia do Říma.

On se stal knězem v Praze, já byl v Poděbradech, navštěvovali jsme se, poté ho pan biskup poslal do Říma, kde se stal správcem kolejí školy, kde já budu studovat a bydlet.

A těším na studium, na další kamarády, kteří v Římě jsou, a budeme spolu minimálně rok.

Co jsi vystudoval za školu?

Vystudoval jsem strojní průmyslovou školu, obor technické lyceum, kde jsme měli více technické věci, a zdálo by se, že ke své profesi bych spíš potřeboval humanitní vzdělání, ale mně třeba teď pomohla škola tím, že při opravě kostela

ve Šlapanově umím přečíst plány a umím tak nějak myslet logicky a systematicky.

Pak jsem šel studovat „jako“ na faráře do Olomouce, kde je přípravný ročník, abych si trochu srovnal myšlenky, jestli se chci opravdu stát knězem. Pak dva roky na Teologické fakultě Karlovy univerzity. Další tři roky jsem studoval v Římě, kam nás poslal pan biskup. Je to šest let, kdy každý z nás zapracoval na sobě v semináři, jednak aby ustál některé věci a aby měl hodně vlídnosti v další službě. Život kněze je hodně ochuzený, nemám rodinu, nemám děti, ale na druhou stranu je tam spousta krásného. Ono není jednoduché se pro toto povolání rozhodnout, ale jsem hrozně rád, že jsem tu sílu dostal, že žiju život, který je naplněný. Můj život má nějaký řád, třeba i to, že čtvrtě dopoledne přijdu do Domova. Myslím, že se spoustou obyvatel a klientů mám hezké vztahy a tím, že jsem svobodný, mohu přijít i tehdy, kdy je potřeba.

Podělíš se s námi o svůj denní řád?

Každý den je trochu jiný, ale někdy do toho divokého programu musím vnést řád. Ráno vstávám po šesté a věnuji se modlitbám, Pánu Bohu. Jdu otevřít kostel a pak píšu a připravuji kázání. Jezdil jsem do školy učit náboženství, připravuji rodiče na křest či do manželství, pak chodím sem k vám do Domova a tak se mi prolínají generace, kde vidím a prožívám s lidmi jejich radosti a strasti.

Stiháš ještě vedle své práce nějaké své koníčky, záliby?

V době koronaviru jsem hodně točil videa, svá kázání. A ano nedělal bych to, kdyby mne to i nebavilo. Jsou to pro mne výzvy, abych se učil nové věci a neustále na sobě pracoval.

V kněžském životě je hodně neznámých i proto je to takové dobrodružství. Věřím, že to není náhoda, že jsem se ocitl zde v Havlíčkově Brodě, že i v tom je boží řízení.

Já teď na podzim odjíždím do Říma na dva roky studovat licenciát, což je první gradus doktorátu. Po dvou letech se rozhodne, zda zůstanu ještě v Římě nebo se vrátím zpět do Čech. Proto je moje budoucnost zcela otevřená.

Co bys vzkázal našim klientům?

Na prvním místě bych chtěl poděkovat, jak obyvatelům, tak všem zaměstnancům za všechno, co jsem tady prožil pěkného. Nebylo to pro mne jenom plnění pracovní povinností. Věděl jsem, že čtvrtě dopoledne bude hezké, věděl jsem, jaké lidi potkám a těšil jsem se. To je něco, po čem se mi

bude stýskat. Byla tu moc hezká spolupráce, všichni byli ochotní vyjít různým potřebám našeho společenství. Dostali jsme k dispozici aulu, sestřičky byly ochotné klienty přivést, odvézt, a že je k tomu potřeba hodně dobré vůle.

Možná bych měl popřát hodně zdraví klientům, ale já si myslím, že jsou v životě ještě důležitější věci. Potkal jsem lidi, kteří byli zdraví a byli nešťastní, pak jsem potkal lidi, kteří nebyli zdraví a byli šťastní, měli v sobě nějakou životní jiskru, věděli, že ten jejich život má hodnotu, má smysl, může být krásný a naplněný.

A to je, myslím, na čem jsme tady všichni pracovali, aby i ten život byl naplněný, teď jaký je, třeba i s tím zapomináním, uvadáním sil, protože my jsme tady, a i tohle patří k životu.

Odcházím s pocitem vděčnosti a věřím, že to, co tu začalo, bude pokračovat.

Společenská rubrika červen - srpen

Oslavili životní jubileum:

Jiřina Jůzlová (85 let)

Jaroslava Sedláková (85 let)

Marie Koubková (75 let)

Marie Valentová (80 let)

Anketa

Anketní otázka z minulého čísla: **Co se vám v našem Domově líbí?**

- Krásná a vkusně vyzdobená hala
- S láskou opečovávaná zahrada
- Přístup personálu
- Terasy plné květin
- Akce na hale, zvláště Duo Ruggieri
- Bufet na recepci

Nová anketní otázka: Sledujete dění ve světě, díváte se rádi na televizi, co z toho Vás nejvíce zajímá?

Vaše odpovědi na anketní otázku: můžete napsat anonymně a vhodit do schránky na stížnosti, nebo sdělit aktivizačním pracovnícím.

Vydává:

Adresa sídla: Domov pro seniory Havlíčkův Brod, Husova 2119, 580 01 Havlíčkův Brod

Redakční rada: Hana Hlaváčková, Petra Trefilová, Hana Kubátová, Eva Hedbávná,

Zpracovala: Eva Hedbávná

Vydáno dne: 9. 9. 2021

Uzávěrka příštího čísla: 22. 11. 2021

Kontakt a náměty do příštího čísla: h.kubatova@ddhb.cz